

Jeg vil gerne takke Fremskridtspartiet for, at man rejser den her forespørgselsdebat. Nu er det jo 3½ år siden – for at korrigere tidsmæssigt – vi havde den store debat, den 25. april 1991. Ud fra almindelige hovedregningsprincipper er det vel ikke mere end 3½ år siden. Modsat et par andre indlæg, der har været her fra talerstolen, har jeg oplevet på det ældrepolitiske område, at der faktisk normalt har været stor enighed om mange af de ting, der er vedtaget, og at man rent faktisk også har fået løst problemer. Det være sagt som en indgangsvinkel til sagen her.

Den nuværende regering er ligesom den tidligere regering meget optaget af ældres og handicappedes vilkår. Og jeg vil også godt sige, at Socialdemokratiet er særdeles opmærksom på, at boligtilbud til ældre ikke altid kan leve op til de ældres forventninger. Det må vi erkende. Derfor er jeg modsat et par af de tidligere talere meget optaget af, at der bliver afsat en lånepulje på 2,4 mia. kr. til en række forskellige formål, bl.a. til at opføre servicecentre i tilknytning til ældreboliger. Modsat hr. Villy Søvnald er jeg faktisk overbevist om, at der er syn for sagn. Det har hjulpet på et af de områder, hvor hr. Villy Søvnald mente der var et behov.

Ligeledes drejer det sig om de ændrede regler for det støttede byggeri, der trådte i kraft pr. 1. januar. Det har gjort det billigere for kommunerne at bygge ældreboliger, og det har, uanset hvor pessimistisk man vælger at betragte tallene, givet en forbedring. Vi kan diskutere meget længe og meget inderligt, til vi når det egentlige opgørelses tidspunkt, hvor stor ændringen er, men at der er tale om en ændring, er der ingen som helst tvivl om.

Regeringen påtænker en plejehjemsreform. Det er ikke med et eller andet gedulgt i baghovedet, det er for at gå ind og kigge på de eksisterende plejehjem og beskyttede boliger, der absolut ikke er tidssvarende, og det tror jeg da selv Fremskridtspartiet vil sige er en glimrende ting. Eller hvordan ligger det med det?

De overvejelser, der foregår i øjeblikket om, hvorvidt man skulle flytte større eller mindre dele fra Socialministeriet til Boligministeriet, drejer sig jo ikke om at genere folk og slet ikke brugerne. Det drejer sig om at få givet nogle af de sidste utidssvarende plejeboliger i Danmark et løft, som de trænger til.

Om ankeadgangen, som jo også er med i den dagsorden, fru Kirsten Jacobsen fremlægger, vil jeg sige:

Det behandlede vi jo i sidste uge på grundlag af et SF-forslag. Og ud fra den rapport, vi mod-

tog i april, hvor der var tre muligheder at vælge imellem, vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde fra denne talerstol sidste tirsdag, nemlig at Socialdemokratiet har ikke fundet sin endelige stillingtagen til det problem. Vi vil overveje mulighederne.

Til gengæld vil vi med hensyn til gruppens resultater være meget optaget af i hvert fald tre ting, som gruppen peger på, nemlig en øget information om kommunens konkrete tilbud og muligheder, noget, der er med til at anskueliggøre for den ældre, hvad det her drejer sig om. Beslutningsgrundlaget skal synliggøres enten i form af visitationsskema eller andre ting, og man skal inddrage brugeren ved tildeling af hjemmehjælp, så man laver en form for en aftale, så vi ved, hvad der er tale om.

Vi er i Socialdemokratiet meget optaget af hele personalesituationen, når vi taler om pasning og pleje af ældre. Jeg vil godt gentage en betragtning, jeg tidligere har fremført her fra denne talerstol: Når vi taler om de ældres forhold, er det til syvende og sidst og først og fremmest et spørgsmål om hænder i højere grad end et spørgsmål om teknik. Når man lytter til debatten, kunne man næsten fristes til at tro, det var omvendt.

Derfor vil jeg også sige, at de aftaler, der i foråret blev indgået imellem de faglige organisationer, amter, kommuner og regeringen, var jo historiske aftaler, der havde fortjent langt større opmærksomhed, end de fik. Faggrupper, der åbenbart har haft berøringsangst over for hinanden gennem mange år, sætter sig sammen og laver en aftale om, at der skal uddannes flere personer til at hjælpe i vores ældresektor og vores sundhedssektor. Det er en landvinning ud over alle grænser, når oven i købet amter og kommuner nikker sammen med regeringen. Det skal vi være meget tilfredse med.

Vi vil også godt understrege fra Socialdemokratiets side, at med den lov, som Folketinget vedtog den 25. juni 1993 om den midlertidige refusion med en pulje på 400 mio. kr., hvor man på ældreområdet siger, at der er tale om et direkte tilskud på 50 pct. til de kommuner, der går ind og meransætter, mener vi, at man allerede nu – det er 1994, der er det første år, det fungerer – kan aflæse, at det har hjulpet på en række områder; der bliver ansat flere.

Vi er meget optaget af de muligheder, der måtte gemme sig i at gøre nogle passive på dagpenge aktive, så vi finder nogle reelle job, der kan være med til at højne standarden inden for sundhedsområdet og ældreområdet.